

Dokle će se tek lokalno stanovništvo u Galiciji/Ukrajina baviti hrvatskim grobovima (urećenjem) iz I. svjetskog. rata, a hrvati bacaju novce na razne protuhrvatske udruge, a nema novca za 'sjećanje' na najveću u klaonicu Naroda...

IMAJU LI SVE ŽRTVE PRAVO NA SJEĆANJE NA SVI SVETE I DUŠNI DAN? IMAJU LI PRAVO NA DOSTOJNO OBILJEŽJE I PIETET?

Objavljeno - datum 01.11.2018. Autor [Creative News Staff](#)

Groblje hrvatskih vojnika u Hlebivki, Galicija, o kojem se brinu mještani, a ne naša, ni ukrajinska država (foto: Hrv. drž. arhiv)

Svi sveti je dan spomena na kršćanske mučenike, a slavi se još od 4. stoljeća, Dušni dan je nastao inicijativom benediktinskog opata Sv. Odilona 998.godine, a Vatikan ga je potvrdio 1311. godine. Na taj dan služe se mise za spas i pokoj duša umrlih.

Običaj je na dan Svi Sveti urećivanje i posjećivanje groblja, polaganje cvijeća i paljenje svijeća na grobovima pokojnih članova obitelji, prijatelja, poznanika i velikana.

Paljenje svijeća je dio pogrebnih obreda u gotovo svim religijama, jer svjetlost svijeća umrlim dušama osvjetljava put i daje toplinu u mraku.

Nažalost mnoge obitelji ni na taj dan nemaju gdje upaliti svijeću za svoje pokojnike, jer ni ne znaju gdje su izgubili život i gdje im kosti poivaju.

Hrvatski narod je kroz svoju tisućljetnu povijest stalno suočen sa agresijom na njegovu zemlju i njegove domove. Dok su pojedini krajevi Hrvatske bili pod tuđinskom vlasti hrvatski su mladi i bivali novačeni u tuđinsku vojsku i ginuli za kraljeve i careve.

PRVI SVJETSKI RAT

U 1.svjetskom ratu bore i se na strani Austro-Ugarske, Hrvati su se uglavnom ratovali u Galiciji (protiv Rusije) i na So i (protiv Italije), iako je manji broj Hrvata sudjelovao u borbama i na drugim bojištima. Dio Hrvata sudjelovao je i na strani Antante: hrvatski dragovoljci iz prekomorskih zemalja (ponajprije iz SAD-a) te vojni zarobljenici ili bjegunci iz austrougarske vojske. Hrvatska je u ratu pretrpjela ogromne ljudske i gospodarske gubitke. Ukupni hrvatski vojni gubitci u ratu najvjerojatnije su iznosili oko 190.000 ljudi, dok se navode i podatci od 137.000 vojnih i 109.000 civilnih žrtava. Veliki dio poginulih ostavio je svoje kosti u tu ini, neobilježenih grobova, bez imena i oznaka u Galiciji, na So i i drugim bojištima!

Njihovi bližnji nemaju gdje zapaliti svijete, ni donijeti cvjetak.

“Cijelo stoljeće nije se znalo gdje su razasute kosti, desetaka tisuća poginulih domobrana, tog topovskog mesa koje se diljem fronte ratovati u slavu Habsburške Monarhije. Utoliko je važnije, a gotovo posve nepoznato, da ukrajinsko selo Glybivka krije jedino sačuvano groblje hrvatskih vojnika na istom bojištu. U spomen na njih, pripadnike 25. zagrebačke i 26. karlovačke domobranske pukovnije, sve ove godine uzdizali su se križevi sa zaraslih i neobilježenih, ali vidljivih 30-ak humaka, no njihova imena sve do danas – upravo kad svijet obilježava 100. godišnjicu od početka Prvog svjetskog rata – nisu bila poznata.”

Pročitajte više na: Veernji.hr

Samo sedamdesetak metara dalje od groblja postoji i spomenik hrvatskim vojnicima, a lokalno stanovništvo svoju im je zahvalnost pokazalo postavili su ulazna vrata deset metara visoka i široka, s natpisom “U slavu poginulih pripadnika 25. i 26. domobranske pukovnije – za kralja i domovinu, Bog i hrvati, 1916.-1917.”

Pročitajte više na: [Galicija: najveća klaonica hrvatskih vojnika u I svj. ratu](#)

VIRIBUS UNITIS

A u noć sa 31.listopada 1918, na 1.studeni 1918. godine u pulskoj luci otišlo je na morsko dno oko 400 mornara, uglavnom Hrvata, koji su potopljeni sa brodom Viribus Unitis, nakon što su ga talijanski diverzanti minirali. Sa admiralskim brodom, na kojem se vijorila hrvatska trobojnica, otišao je na dno mora i admiral Janko Vuković Potkapelski. Svega mjesec dana austro-ugarska flota bila je pod hrvatskim stijegom. U Istru, dio Primorja i Dalmacije ušli su Talijani, a ostali dio “kao guske u magli” ušao je u državu SHS. Ni ovim mornarima ne znaju se imena, nisu se vratili svojim obiteljima. Jedino se pojedine udruge sjete baciti vijenac cvijeća u more, u znak sjećanja na njihovu žrtvu.

DRUGI SVJETSKI RAT I PORAZ

Drugi svjetski rat donijeo je nove žrtve hrvatskom narodu. Podijeljene između partizanskih, ustaških, fašističkih i nacističkih. Poslijeratni jugoslavenski sustav i društvo pokazali su neljudskost i krajnju ideološku pristranost dijeleći ljudske gubitke na podobne i nepodobne odnosno na poželjne i nepoželjne, kao što je primjerice bio slučaj sa najmanje nekoliko tisuća žrtava saveznika bombardiranja u Hrvatskoj, i Jugoslaviji, tijekom Drugoga svjetskog rata. No žrtve saveznika bombardiranja esto su u jugoslavenskim iskazima žrtava rata označene kao žrtve nacističkog odnosno fašističkog terora.

Pročitajte više na: Vecernji.hr

Jugoslavenski režim manipulirao je brojem žrtava, radi ratne odštete, propagande, sve sa ciljem uvršćivanja vlasti i homogeniziranja naroda. Međunarodnom vojnom sudu u Nürnbergu poslani su podatci da je u logoru Jasenovac do potkraj 1943. ubijeno najmanje 600.000 osoba, najviše Srba, zatim Židova, Roma i Hrvata. **Tako je neutemeljena procjena ušla i u međunarodni optjecaj i postala odrednicom za sva kasnija preuveličavanja žrtava logora Jasenovac.** Izvješće Zemaljske komisije za utvrđivanje zločina okupatora i njihovih pomagača iz 1946., Sastavljeno bez dokumenata, na temelju izjava svjedoka i zapisnika koje kakvih komisija, nevjerojatnih pa i apsurdnih navoda i tvrdnji, osnova je na kojoj se zasniva mit o logoru Jasenovac. Prema prvom popisu ljudskih gubitaka Hrvatske u Drugom svjetskom ratu, prema podacima Zemaljske komisije za utvrđivanje zločina okupatora i njihovih

pomaga a iz 1947. u logorima NDH život je izgubilo 25.773 osobe s područja Hrvatske, a broj žrtava logora Jasenovac s područja Hrvatske iznosi 15.792 i logora Stara Gradiška 2.927. Prema podacima Komisije za popis žrtava rata SIV-a SFR Jugoslavije iz 1964. u svim logorima na području Jugoslavije tijekom Drugoga svjetskog rata život je izgubilo 89.851 osoba. No znatne su žrtve stanovništva Jugoslavije, i Hrvatske, i u logorima u Trećem Reichu i u logorima ostalih okupacijskih zemalja. Manipuliranje žrtvama nastavlja se do današnjeg dana. Po popisima u logoru Jasenovac žrtve su viktimizirane više puta, jer su poginule i umrle daleko od Jasenovca i opet stavljene na popis stradalih u Jasenovcu. **To je nedopuštena ponovna viktimizacija žrtava.**

Jugoslavenski je režim krajnje neljudski, licemjerno, lažljivo, pokvareno i nepravedno, manipulirao sa brojem žrtava u 2.svjetskom ratu na području Jugoslavije do brojke od 1,7 milijuna žrtava. Međutim uspoređujući i popise stanovništva prije i nakon rata, srpski se nacionalni korpus uopće nije smanjio, dok je hrvatski znatno izgubio na brojnosti. **Prikrivanje stvarnoga broja žrtava pogodovalo je politici njihova stalnog uvećavanja kao podlozi za tezu o stalnoj životnoj ugroženosti Srba zbog »urođene genocidnosti« Hrvata.**

Konačni popis žrtava je bio dovršen 1964. godine i on je govorio o oko milijun poginulih (zajedno s poginulim pripadnicima kvislinških postrojbi). Zbog iznenađenja "malenim" brojem žrtava popis je bio ponovljen prije nego što je predstavljen na pregovorima i na osnovu njega SR Njemačka će isplatiti ratnu odštetu. Popis iz 1964. odmah je po dovršetku bio proglašen državnom tajnom tako da je postao gotovo potpuna nepoznanica za stanovnike Jugoslavije. Prvi put izašao u javnost 1989. godine u časopisu Danas.[16]hr.wikipedia.org/.../Demografski_gubici_Jugoslavije_u_Drugom_svjetskom_ratu Englezi su predajom na Bleiburga u svibnju 1945.godine, Titovoj vojsci mnoštvo civila i vojnika različitih postrojbi, a ne samo ustaša, prekršili Treću Ženevsku konvenciju o statusu ratnih zarobljenika i odgovorni su za masovne likvidacije.

Znaju oni to veoma dobro, jer su produžili tajnost dokumenata sa Bleiburga, za još 20 godina, dok svi sudionici ne umru.

Trećom Ženevskom konvencijom status ratnih zarobljenika priznat je i civilima (u slučaju zarobljavanja), koji prate oružane snage, iako neposredno ne ulaze u njihov sastav, kao i članovima posada trgovačkih mornarice i civilnog zrakoplovstva. Pored ovih osoba status ratnih zarobljenika imaju i pripadnici oružanih snaga okupiranih zemalja ukoliko okupator odluči da pristupi njihovom interniranju.

<http://www.enciklopedija.hr/natuknica.aspx?ID=67817>

Cijelim putem po Sloveniji, prema Hrvatskoj otkrivaju se nakon 70- godišnje šutnje, stravični zločini počinjeni u osvetnici kojim misiji po izravnom naređenju Josipa Broza Tita. Napunjeni su rudnici, rovovi sa likvidiranim ljudima, koje se mjeri u desecima tisuća.

Citiram dio linka; http://www.novosti.rs/dodatni_sadržaj/clanci.119.html:539789-Ruka-osvetnica-na-delu

“Kad se Veliki zločin primakao kraju, Tito je odlučio da napusti Beograd i da razvoj događaja prati iz Zagreba. Pet dana je svakodnevno primao izvještaje o masovnim likvidacijama u Sloveniji, petog je, povodom svog iskontruisanog rođendana, 25. maja, primio prvu štafetu mladosti, a šestog se uputio u Kumrovec. Da radost zbog onoga što se desilo prvo podijeli sa svojim zemljacima:

– **Mi smo zemlju oistili ne samo od njemačkih osvajača, nego i od domaćih izrođača** – kaže on 26. maja 1945.

Nekoliko sati kasnije na Kongresnom trgu u Ljubljani bio je još konkretniji:

– **Ruka pravde, ruka osvetnice našeg naroda, dostigla ih je već ogromnu većinu**, a samo jedan mali dio uspio je pobjeći – govorio je on hiljadama ljudi s terase Ljubljanskog univerziteta.

KARDELJ TRAŽI ČIŠĆENJE

U Muzeju novije istorije u Celju, 2005. otvorena je izložba pod nazivom "Skriveno i od očiju sklonjeno", i tada je predstavljen jedan dokument koji potvrđuje da je za masovna ubistva zarobljenih vojnika i civila poslije Drugog svjetskog rata, odgovorna tadašnja jugoslovenska vojna i politička vlast. - Riječ je o depeši koju je Edvard Kardelj poslao Borisu Kidriču 25. juna 1945. objašnjava dr Ferenc. - Depeša koju je Kardelj poslao iz Beograda pronađena je u Arhivu Republike Slovenije. Kardelj je tada bio predsjednik savezne vlade. U depeši se kaže: "Najkasnije za tri nedjelje biće raspušteni sudovi nacionalne časti. Vojni sudovi će suditi samo vojnim licima, sve ostalo preuće redovni sudovi. Biće proglašena nova amnestija. Znači nemate nikakvog razloga da budete spori u 'čišćenju', kao što ste bili do sada."

Posle mitinga, Titu je u Ljubljani priređeno svečano ručavanje.

Sve ono što se tih dana događalo širom Slovenije, "stvari je izbliza pratio" Josip Broz.

– Novine iz tog perioda, kao što su "Slovenski poročevalac", "Ljudska pravica", potvrđuju da je Tito neprestano boravio u Ljubljani od 24. maja do 1. juna, što je dakako veoma indikativno – veli dr Ferenc. "Tito i Rankovič u Mariboru i Celju", "Tito i Rankovič u Gorenjskoj"... samo su neki od naslova iz tog vremena. Obilazili su dakle teren, s njima je bio i slovenski šef Ozne Ivan Matija Mek Matija. I nema sumnje da su razgovarali o tome. Šta su se, pak, dogovorili, za sada se ne zna. Nema pisanih tragova. No, ako se, pak, uzme u obzir Titov govor od 26. maja u Ljubljani, stvari su mnogo jasnije. Govor je objavljen na prvoj strani lista "Slovenski poročevalac" (novine Oslobođilne fronte Slovenije) od 27. maja 1945. pod naslovom preko cijele strane "Dostojno ćemo braniti i odbraniti svoje tekovine".

"Što se tiče onih izdajnika", rekao je Tito, "koji su bili u svojoj državi, u svakom narodu posebno, to je stvar prošlosti... Samo manjem dijelu izdajica je uspelo pobjeći i pod okriljem pokrovitelja izvan naše države. Ta manjina više nikada neće ugledati naše divne planine, cvjetna polja. Ako bi se ipak to dogodilo, bilo bi veoma kratkog vijeka"..."

Ljudi su ubijani i bacani u rudnike -Huda i mnoge druge jame po Sloveniji, fojbe u Istri, samo da se zamete svaki trag. Znači da su znali da će biti teško kazneno djelo protiv ovještivosti, kada su za sobom pomno zatirali tragove. Tim žrtvama nema tko upaliti svijeću, ni donijeti cvijete.

DOMOVINSKI RAT

Ne bi bilo Srebrenice, ni Vukovara, ni Škabrnje, ni mnogih drugih mjesta, da su zloinci iz 1945. kažnjeni!

Stravi ni zloinci počinjeni u Domovinskom ratu 1991-1995 izravna su posljedica nekažnjenih zločinaca inače počinjenih poslije završetka 2. svjetskog rata od strane jugokomunista, pod izravnom Titovom kontrolom. Oni su bili i ubrzavani!!!

Yugokomunisti koji su duh nekažnjenih zločinaca inače protegnuo se i na zločinca počinjene u Domovinskom ratu, u Hrvatskoj, gdje hrvatsko Pravosuđe ni nakon 27 godina nije "uspjelo" kazniti počinitelje. Ne ovjere. stramotno, nemoralno i nepojmljivo u 21. stoljeću!

Hrvatske žrtve srpske etničke agresije, potpomognute sa JNA, nemaju jednak tretman sa partizanskim žrtvama počinjenim od strane Ustaškog režima.

Izraziti primjer je Ploča poginulih pripadnika HOS-a koja je morala biti izmještena. Nesrazmjernost velikog kamenog cvijeta Jasenovca i male ploče na zidu zgrade vrti se u Jasenovcu simbolično pokazuje nesrazmjernost borbe Davida i Golijata. Gdje je Hrvatska David, koja je uspjela pobijediti Golijata Srbiju i JNA koja je bila 3. armija po snazi u Europi!

Iza Domovinskog rata ostala je još uvijek nepoznata sudbina 1.508 osoba te mjesto ukopa posmrtnih ostataka 414 smrtno stradalih osoba, po podacima Ministarstva branitelja! **Ni tim žrtvama nema se gdje zapaliti svijeće a i donijeti cvijetak!**

Hrvatske "političke elite" nažalost, još uvijek su jugokomunisti zbog mentaliteta, sakrivanja komunističkih i srpske etničke zločine ili njihovog umanjivanja, umjesto da stoje na poziciji njihova otkrivanja i javne osude!

ZLOČIN JE ZLOČIN MA TKO DA GA JE POČINIO, I SVAKA ŽRTVA ZASLUŽUJE PIJETET I POKOJ VJEČNI U MIRU GOSPODNJEM.

Lili Benić